

ES PEDRIS LLARG

Núm. 32
TRIMESTRAL
Juny
1995

Revista Municipal d'Informació i Cultura

BEGUR/ESCLANYÀ

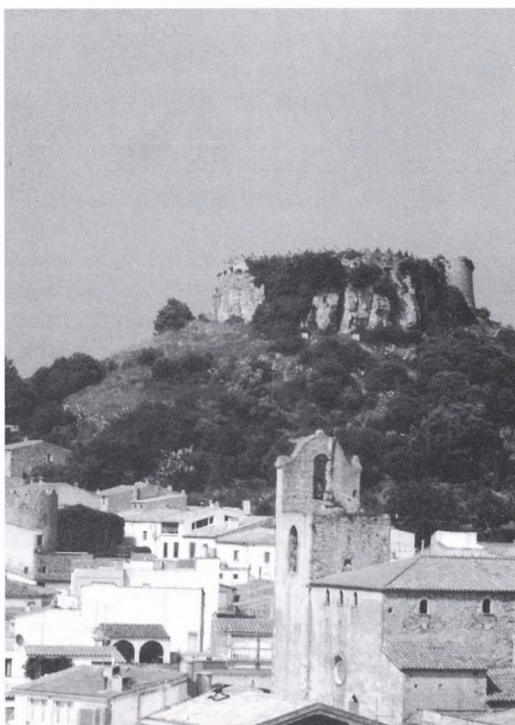
EDITORIAL

Un nou impuls per a Begur

El propassat dia 28 de maig el poble de Begur va optar per un canvi de govern municipal. Vagi per davant el meu absolut respecte per les altres opcions polítiques que van concórrer a les eleccions, amb uns programes que, sens dubte, cercaven el millor per a Begur. Amb tot, i com és lògic, entenc que el programa més realista i convenient per a Begur era el presentat i defensat per CiU.

Com a nou alcalde de Begur vull felicitar tots els vilatans per l'alt índex de participació, la qual cosa demostra una seriosa i responsable preocupació pel futur de Begur. És de justícia expressar el meu agraïment a totes les persones que han donat suport a la candidatura que encapçalava, i que han fet possible que accedís a l'alcaldia.

Així mateix, vull elogiar a les persones que han participat a les eleccions, de manera cívica i democràtica, fent costat a la resta de candidatures. Cal agrair als senyors Carles Alsina i Víctor Sáez la seva col·laboració a favor d'una campanya electoral presidida per un comportament exemplar.

Estaria molt equivocacat si considerés que amb l'arribada a l'alcaldia ja està tot fet. El projecte de govern municipal que presentem és important, i per fer-lo factible cal la participació de tothom. És per això, que des d'aquesta revista municipal demano tant al meu grup, com a l'oposició, i a tots els begurencs, el màxim esforç per aconseguir els principals objectius, que són:

- Que Begur deixi d'ésser un poble dividit.
- Convertir Begur en el que es mereix: ser una població emblemàtica de la Costa Brava.

Entre tots donem un nou impuls a Begur. Moltes gràcies.

El vostre alcalde,

CARLES ARNAU I FERRER

Revista Municipal
d'Informació i Cultura

Núm. 32
TRIMESTRAL
Juny 1995

* * *

Edita:

Ajuntament de Begur

Redacció:

Arxiu Històric Municipal

Imprimeix:

Impremta Palé, SAL
Clavé, 35 - Palafrugell

Dipòsit legal:

Gi - 802 - 1987

* * *

Els conceptes i les opinions sostinguts en els articles signats que apareixen en **ES PEDRÍS LLARG** no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'**ES PEDRÍS LLARG** són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció, fent-hi constar les seves dades personals i el seu telèfon, sense que això suposi cap compromís de publicació dels articles que no s'hagin sol·licitat expressament.

Cartipàs municipal

Alcalde

CARLES ARNAU I FERRER

Àrees de Govern

Governació
Règim interior
Seguretat ciutadana
Comerç
Turisme

Regidors

JOAN CATALÀ I PAGÈS

1r tinent d'alcalde

Portaveu Grup Municipal CiU

Hisenda
Urbanisme

FRANCISCO VADILLO I LÓPEZ

2n tinent d'alcalde

Esports
Joventut
Festes populars

LLUÍS MARQUES I SERRAT

3r tinent d'alcalde

Obres de millora i manteniment
Serveis municipals
Medi ambient

MARIANCELA CLAVELL I APARICIO

Ensenyament
Cultura

MONTSERRAT CORREDOR I DURAN

Sanitat i consum
Serveis socials

CARLES ALSINA I CARRERA

FLORIAN PÍ I ROMANI

JOAN CARLES ABAD I ISERN

CARLES DIAZ I HUERTAS

ANTONIO GALLEGU I CHINCHILLA

Eleccions municipals 28 maig 1995

Resultats electorals

BEGUR: Cens: 2.212
Vots: 1.781
Participació: 80,5%

<u>Candidatura</u>	<u>Vots</u>	<u>Regidors</u>
Convergència i Unió	976 (54,8%)	6
PSC-CUBE	722 (40,5%)	5
Iniciativa-Els Verds	45 (2,5%)	-
Vots en blanc	21 (1,2%)	
Vots nuls	17 (1%)	

Majoria absoluta per la candidatura de Convergència i Unió

Per una gestió coherent

Que a ningú li quedi el dubte que el nou equip de govern ha entrat amb ganes de treballar. Hi ha molta gent que pensa que els canvis de govern són bons de tant en tant, ja que aporten una il·lusió renovada, molt pròpia de la necessitat d'haver de tirar un programa endavant.

Amb tot, aquesta il·lusió i aquesta inquietud per desenvolupar nous projectes topen, sovint, amb la realitat. Una realitat que moltes vegades té un nom propi: l'economia. Al llarg de l'anterior legislatura les discrepàncies entre els dos grups amb representació municipal foren constants. Es feien lectures diferents. Sol passar.

El que és clar és que durant els anys de govern socialista, els pressupostos han experimentat importants augments, la qual cosa ha representat una constant pujada d'impostos. Begur és actualment una població cara, per bé que dóna molts de serveis. Que ningú esperi un miracle per part nostra. Garantim una política coherent pel que fa a la relació serveis-preu. No volem enganyar el poble. En aquest moment baixar els impostos no és viable.

En un proper Es Pedrís Llarg oferirem les dades exactes de la situació econòmica de l'Ajuntament.

Grup Municipal de CiU

Acta de constitució de l'Ajuntament

ALCALDIA

HORARI ATENCIÓ AL PÚBLIC
Sr. Carles Arnau

de dilluns a divendres

MATÍ de 10 h. a 14 h.

Reflexió i anàlisi

Fa molts pocs dies que he deixat el meu càrrec d'alcalde per passar a l'oposició. Durant vuit anys he tingut una gran responsabilitat: l'alcaldia del nostre poble.

Quatre anys a l'oposició i vuit al govern han fet que la casa de la vila fora una mica la meva segona casa, un lloc estimat, un lloc que per a un artista seria de creació. D'alguna manera el polític sempre és una mica artista.

És difícil explicar amb paraules els sentiments, però en els anys de dedicació a qualsevol feina sempre hi deixes quelcom de tu mateix.

He fet moltes coses a la vida. Era molt jove quan en acabar la carrera vaig anar a treballar a Madrid, no sense l'esperit d'aventura que pots tenir als 23 anys. Allà vaig treballar de bon grat en una empresa on exercia la meva professió: enginyer tècnic agrícola. En passar uns anys vaig tornar a Begur, volia que els meus fills creixessin aquí amb la meva gent, a Begur, a prop de la família. Els primers anys varen ser difícils per la meva feina; l'agricultura no era precisament la font d'ingressos del nostre poble i vaig haver-me d'obrir camí amb un negoci dedicat al turisme, sense deixar de dedicar una gran quantitat del meu temps a la tasca de govern de l'Ajuntament.

Realment, la feina de l'Ajuntament m'ha apassionat. Fer cada dia coses constructives, ajudar la gent en els seus problemes, lluitar intensament per millorar Begur dia a dia m'ha fet aprendre a ser un xic més tolerant, més humà i, en definitiva, més adult.

Els anys m'han donat experiència i uns quants cabells blancs. Ja fa vuit anys que per primera vegada vaig ser escollit alcalde de Begur, i no oblidaré mai aquella emoció. Els meus fills eren petits, han crescut amb un pare dedicat a una feina bas-

tant conflictiva; han passat moments difícils al meu costat. Durant sis anys vàrem estar tots pendents d'una inhabilitació que a la fi va ser desestimada, però que ens va fer tenir l'ai al cor. N'hem passat de verdes i de mardures.

Tant amb l'equip polític com amb el personal de l'Ajuntament he pogut treballar molt agradablement.

Els moments bons i dolents han passat, ara em toca tornar a l'oposició, com quan l'any 1983 em vaig presentar per primera vegada: tenia 31 anys, ara en tinc 43. Em toca treballar per a Begur des de l'oposició amb tota la responsabilitat de la qual sóc capaç.

Estem davant d'un canvi, però continuo a l'oposició content. Hem deixat una infraestructura que durant vuit anys s'ha anat definint. Hem dotat Begur de molts serveis i n'estem satisfets.

Des d'aquestes ratlles vull agrair a tots els begurencs els anys de confiança que m'han donat, juntament amb el meu equip. També vull agrair la confiança que una bona majoria m'ha tornat a donar el dia 28 de maig.

El dia 28 de maig, el mateix dia en què la meva filla Helena, campiona per Girona amb el seu equip de voleibol de l'escola Dr. Arruga, tornava de Roses on havia anat a participar a la final de Catalunya. L'eliminària havia estat dura i no van quedar les primeres, van ser terceres, un lloc molt honorós. Aquella nit, jo vaig quedar a l'oposició de l'alcaldia, un lloc també molt honorós. Ella estava trista i no solament pel seu resultat sinó pel meu. Van ser uns moments difícils per a tots dos, però l'esportivitat ens va ajudar a superar els resultats: érem dos perdedors.

Va ser un dia trist, però havíem passat tots dos per una lliçó. No sempre es pot guanyar a la vida i

perdre té molt d'honorós si se sap perdre, i per això també n'has d'aprendre; encara que potser ja n'aprens de petit quan el pare o la mare et diu que no, encara que tu et posis a plorar.

Comencem ara quatre anys diferents per a mi i el meu equip, veurem l'Ajuntament des de l'altra banda. No podré ser el vostre alcalde, però sí que continuaré essent el vostre veí, el vostre amic, i un begurenc més que trobareu sempre a l'abast de tothom, com quan era alcalde i la porta del meu despatx mai no va estar tancada a ningú.

No vull acabar sense donar públicament la meva més sincera felicitació a l'alcalde entrant i els millors desitjos per a la seva nova tasca.

Sempre vostre,

CARLES ALSINA

En "Xiquet" d'Aiguablava

A la família que formem Es Pedrís Llarg ens ha semblat que en aquest número havíem de parlar d'en Francesc Sabater Mecre, que ens va deixar el propassat dia 16 de març. En Xiquet, com tothom l'anomenava, era una persona popular i important que va ajudar molt Begur amb el seu esforç. Amb la seva personalitat i simpatia va crear un dels hotels més prestigiosos de la Costa Brava.

No cal que ara jo m'esforci fent elogis de la seva persona i del seu tarannà sobradament conegut per tots.

M'han demanat que jo em cuidés d'aquesta feina que m'honora perquè em sembla que puc dir-ne moltes coses. Ara no vull presumir de gran amistat amb en Xiquet, però sí que ens unia una edat aproximada, una coneixença de tota la vida i una espontaneïtat de mutu afecte i respecte.

Per dir alguna cosa d'en Xiquet us explicaré una vivència directa entre els dos.

Quan jo vaig començar amb la fotografia feia postals en blanc i negre, em va semblar que a l'hotel se n'havien de vendre moltes. Vaig fer-ne unes quantes de Fornells i Aiguablava que a mi em semblava que estaven bé i amb una mica de timidesa barrejada amb il·lusió vaig anar-les-hi a ensenyar. Quan ell va tenir una estona per a mi em va agafar pel braç i em va portar a un racó on vàrem quedar sols. Portava la seva mostra de postals en una mà i unes quantes d'altres fotògrafs a l'altra i em digué: "Aquestes postals que has fet estan bé, però les has de fer millor", i les anà comparant, amb les altres, que veritablement estaven molt millor. Em va fer com una mena de carícia i afegí: "Quan les facis com aquestes seràs el proveïdor preferit d'aquesta casa".

Jo, que com tothom, al final dels anys quaranta anava a peu, vaig pujar de Fornells amb les mans darrera l'esquena, el cap cot i l'ànima encongada, però vaig prometre'm a mi mateix que superaria aquella decepció. I

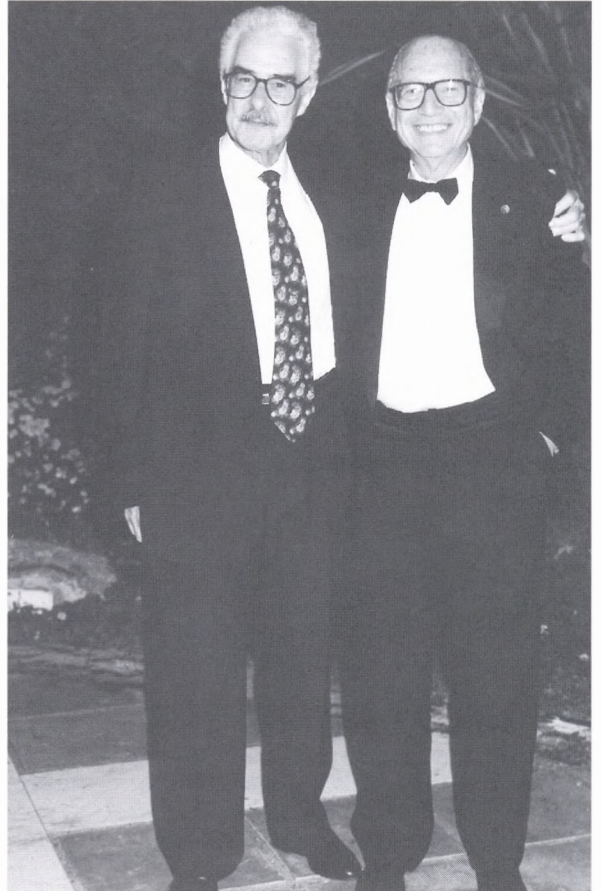
així va ser, més endavant va comprar-me moltes postals i va proporcionar-me molta feina de casaments i reportatges.

Alguna vegada, fent broma, em deia: "Quan em demanen si disposem de fotògraf jo els contesto: el millor de la Costa Brava" (això ho deia ell).

Gràcies "Xiquet" per haver-me dit amb tant de respecte la veritat que m'ha fet més bé a la meua vida.

Quan vaig a l'hotel Aiguablava, i no trobo el teu somriure darrera el taulell de recepció em poso molt trist i et recordo.

JOSEP CARRERAS

El litoral de Fornells i Aiguablava, tan estretament lligat a la vida de Xiquet Sabater.

Les activitats de Nereo

Per tal de complir amb els objectius sota els quals es va fundar l'Associació Nereo, "...l'estudi, preservació i divulgació del medi ambient", aquests últims mesos hem portat a terme un bon nombre d'activitats de les quals us volem fer partícips. Considerem que part de les argumentacions que últimament s'han fet envers el Centre d'Estudis del Mar han estat provocades per una important desinformació d'un reduït col·lectiu del poble de Begur.

Anem, doncs, una altra vegada a desglossar, punt per punt, el programa d'activitats que des de Nereo-Centre d'Estudis del Mar s'ha portat a terme aquests darrers mesos.

...LA DIVULGACIO DEL MEDI AMBIENT

Aquestes activitats estan orientades a apropar a tot el públic el nostre medi natural i així millorar el coneixement que se'n té, i augmentar, d'aquesta manera, la seva estima i respecte pels espais comuns.

En primer lloc podem parlar del Programa de Formació i Educació Ambiental; com cada any, i al llarg dels mesos d'hivern, s'han ofert els cursos de formació ocupacional del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya, amb la col·laboració del Fons Social Europeu, per a la promoció de noves professions i la requalificació de treballadors. L'oferta es concretà en la realització dels cursos de tècnic en contaminació del Medi Natural (curs que es realitza des de l'any 91), el curs de tècnic en Aquicultura Marina Animal (curs que es realitza des de l'any 92), i el curs de Recursos Pesquers de la Mar Catalana (anys 92-93 a Begur i 93-94 a l'Escala).

Els cursos estan adreçats a joves entre 16-25 anys i per a majors de 25 anys, per facilitar la seva integració en el mercat laboral. Tenen una durada de 200 hores, de les quals 120 són de teoria i 80 de pràctiques. Les pràctiques es reparteixen entre els laboratoris del Centre d'Estudis del Mar i les sortides de camp per visitar la Reserva Marina Integral **Ses Negres**, empreses d'instal·lacions d'aquicultura, plantes depuradores, potabilitzadores, incineradores...

Fruit del conveni de col·laboració científica entre Nereo, la Universitat de Girona i la Fundació "la Caixa",

els alumnes de l'assignatura Ecologia Marina, de la llicenciatura de Biologia, realitzen les seves pràctiques al Centre d'Estudis del Mar. Al llarg de 4 dies, i per segon any consecutiu, una vintena d'alumnes han viscut i treballat a Begur i les seves rodalies, sortint a la mar amb els pescadors de Begur i realitzant tasques científiques a **Ses Negres** i resta del litoral begurenc. D'aquesta manera obtenen una formació pràctica molt important per completar els seus estudis d'ecologia marina (que no es pot aprendre dels llibres de text).

Aquest any una altra facultat ha vingut a Begur a realitzar les seves sortides de camp. Ens estem referint a la Universitat de Barcelona, Facultat de Biologia. Un total de 250 alumnes que cursen les assignatures d'Invertebrats (1r Curs) i Invertebrats Marins (3r Curs) han vingut a capbussar-se a les nostres aigües per tal d'observar **in situ** els invertebrats marins. Posteriorment s'ha treballat amb aquesta informació als laboratoris del nostre Centre, mitjançant l'ús dels microscopis, lupes i àudio-visuals.

Des d'aquí volem agrair a Narcís Caner i la seva família la seva bona disposició amb els alumnes i els grans tiberis amb els quals vam gaudir molt.

També hem de parlar del Curs d'Introducció a la Biologia Marina Mediterrània que vam organitzar al Museu de la Ciència de Barcelona, un curs dirigit a persones amb coneixements sobre la biologia marina i que va tenir una gran acceptació entre els joves estudiants de diverses llicenciatures, fins al punt que es va haver d'ampliar el nombre màxim de participants. Les pràctiques es van realitzar al Centre d'Estudis del Mar, a la Reserva Marina Integral **Ses Negres** i a Marineland.

Dins el Programa d'Educació Ambiental aquest any hem engegat nous projectes: a més dels Tallers de Medi Ambient que es realitzen per escoles i que estan adreçats a formar els joves en diferents àmbits relacionats amb la natura, hem iniciat una nova línia de treball conjunta amb les Escoles Dr. Arruga: **La Motxilla Blava. El paisatge de la Costa Brava**. Nereo, juntament amb la

Fundació "la Caixa" proposa aquesta activitat a les escoles per tal que els alumnes coneguin l'entorn on viuen i experimentin la comunicació que s'estableix entre ells i el medi. La pràctica totalitat dels alumnes de les escoles Dr. Arruga ha estat pionera en la utilització d'aquest material i també els joves del Casal d'Estiu.

Aquesta activitat també està pensada per treballar amb grups familiars (INTERMEDI); al llarg dels caps de setmana de primavera estem rebent moltes famílies que, conscients de la problemàtica mediambiental de tot Catalunya, aprofiten el seu temps d'esbarjo per treballar amb els seus fills temes d'Educació Ambiental.

Altres activitats emmarcades dins el Programa de Divulgació, i, com totes, obertes a tots els begurencs, són les Jornades sobre Medi Ambient i Ecologia, que aquest any arriben a la sisena edició, o les exposicions del mas d'en Pinc (Peixos de la Mediterrània, i Altres qüestions de biologia marina, Ecojardí del mas d'en Pinc, Maquetes d'embarcacions (s. XIX-XX), Les fanerògames marines, etc.).

La neteja submarina de les cales de Begur també forma part del programa d'educació i divulgació ambiental de Nereo i és una campanya de sensibilització dissenyada especialment per a aquelles poblacions, on com és el cas de Begur, la població estiuenca supera en molt a la de la resta de l'any, i és probablement la que provoca un més greu desequilibri en l'ecosistema. Aquest desequilibri ha de quedar compensat per accions com aquesta, que serveixin per conscienciar tothom que cal respectar el nostre entorn per poder continuar gaudint, en un futur, de tot el que ens pot oferir la natura.

Estudi de les comunitats de coves que es realitza a Ses Negres.

Enguany se celebrarà la tercera edició el 19 d'agost i com cada any esteu tots convidats a participar-hi.

...LA PRESERVACIÓ DEL MEDI AMBIENT

Aquesta ha estat la gran fita de Nereo, la creació d'una reserva marina integral per tal de preservar el nostre entorn natural tan malmès. Però, essent aquest un punt conflictiu volem, en primer lloc, fer-vos unes petites reflexions:

El "Plan Azul" ("El Futuro de la Región Mediterránea") és un estudi sobre la regió mediterrània; que es refereix a la població, estimava que els països mediterranis passarien de 360 milions d'habitants el 1985 a una quantitat entre 520 i 570 milions el 2025; el litoral mediterrani veuria augmentar la seva població des de 80 a 170 milions de residents, amb tot el que això implica d'ocupació d'espais naturals valuoses, necessitats d'infraestructures, subministrament i depuració d'aigües de consum, etc.

Espanya, i de forma clara Catalunya, són àrees que, ja actualment, es veuen sobrecarregades d'usuaris durant tot l'any, i especialment els mesos d'estiu. L'objectiu preferit per visitants i especuladors ha estat de sempre les costes: "un ecosistema escàs, desitjable i fràgil".

És per això que actualment es promou la creació d'una política de protecció i desenvolupament, integrada des de nombroses entitats, institucions, governs i organitzacions, no ja tan sols internacionals (La Cumbre de Río, Conferència de Barcelona sobre la Protecció de la Mediterrània, la Carta Europea del Litoral, Coastwatch, MaB (Man and Biosphere), UNESCO...) sinó també d'àmbit més proper i local com Salvem Castell, Amics de les Gavarres, ACPE - Amics Cap de Creus, Parc d'Europa.

Tanmateix es proposa que abans de l'any 2010 un 10% dels litorals mediterranis estigui protegit, i s'ampliï aquesta xifra al 20% abans de l'any 2025. El municipi de Begur i la seva gent han de sentir-se orgullosos en ser pioners i capdavanters a iniciar polítiques de protecció que malauradament en molts casos no es tenen en compte.

A **Ses Negres** s'estudia el poder de recuperació d'un ecosistema fortament degradat: fons marins del corall-lligen i praderes de posidònia arrasades per l'ancoratge de les em-

barcacions; medilitorals –zona d'esquitx d'onades– esgotats per la sobreexplotació d'alguns "musclaires" desaprensus que no tenen en compte la mida de les seves preses; furtius nocturns, que, desafiant qualsevol llei –orgànica i moral–, i aprofitant el somni dels peixos, els enlluernen i els desapareixen amb fusells; importants flotes pesqueres d'arrossegament que acaben amb la vida dels fons marins; en definitiva, persones que no han sabut o volgut fer una explotació racionalitzada dels recursos marins.

Afortunadament es comença a observar que aquests tipus de litorals poden ser restaurats i portats de nou a un cert equilibri. L'autoregeneració d'aquests ecosistemes en acabar amb tota activitat humana es demostra a **Ses Negres**, lloc on aquest procés regeneratiu encara ha estat possible (recordem que ja n'hi han molts d'irrecuperables), i que funcionarà en un futur com a zona de repoblació d'àrees veïnes, si el deixem! De fet, actualment, els pescadors de la zona ja han apreciat aquest augment del recurs ictiològic i la nostra opinió científica és que encara ha d'augmentar força més.

La decisió és de tots: podem sacrificar el futur pel profit del present, o pensem en el patrimoni natural que hem de deixar als nostres fills el dia de demà.

...L'ESTUDI DEL MEDI AMBIENT

Una part important dels nostres esforços es dediquen a portar a terme projectes d'estudi del medi ambient. Aquests projectes vénen subvencionats a través d'institucions públiques com ara el Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya o el d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, la CIRIT, els consells comarcals o la Unió Europea entre d'altres.

Volem destacar els estudis que es porten a terme a la Reserva Marina Integral **Ses Negres**: el seguiment de l'evolució de l'ecosistema, l'avaluació de l'efecte reserva, el creixement del corall vermell, marcatge i reintroducció de meros... Aquests, però, només són una petita mostra dels projectes que estem desenvolupant, podríem parlar també de les Campanyes del Sector Agro-pecuari del Baix Empordà, d'Osona, la Segarra i del Pla de l'Estany, o de la restauració de la Pedrera Susanna de Begur, de l'Ecojardí i Biòtop al Puig Pinell de Castell-Platja d'Aro, el cartografiat del municipi de Begur pel Pla

d'Espais d'Interès Natural (PEIN) de Catalunya.

Molts importants són les col·laboracions que, des d'altres municipis, ens demanen per a l'assessorament de nous projectes de creacions de Reserves Marines: Palamós, Cap de Creus, València, Alacant.

L'equip de Nereo ha presentat moltes ponències explicant el Projecte de **Ses Negres**. Volem destacar la bona acollida que hem tingut sempre: l'esperit innovador de la nostra empresa, és a dir, el fet que gestionem la primera Reserva Marina Integral com a Organització No Governamental (ONG), sense finançament d'institucions públiques, i per tant independents dels processos burocràtics que hi imperen, i la demostració que, gràcies al nostre esforç, som capaços de gestionar racionalment aquest espai marí i realitzar els estudis d'evolució que demostren l'autoregeneració de l'ecosistema.

Tanmateix, l'experiència i els resultats obtinguts a **Ses Negres** es podran extrapolar a altres àrees de la Mediterrània amb similar problemàtica, actuant com a dinamitzadors de programes de protecció i regeneració.

Molt importants han estat les assistències a Alacant al Segundo Taller de Áreas Marinas Protegidas e Islas del Mediterráneo Español els dies 5, 6 i 7 d'abril d'enguany, a Barcelona en el "Forum Ambiental del Mediterráneo" els dies 2, 3 i 4 de juny, que és una reunió de ONG's prèvia a la Conferència de Barcelona sobre la Protecció de la Mediterrània. Pròximament anirem a València (els dies 28, 29 i 30 de juny) per presentar una comunicació dins el marc de "La Carta Europea del Litoral". Els dies 24, 25, 26 i 27 d'octubre assistirem també al MEDCOAST'95, 2ª Conferència Internacional sobre Medio Ambiente Mediterráneo Costero.

Si qualsevol de vosaltres vol obtenir més informació, o aprofundir i discutir cap dels temes aquí esmentats, aprofitem aquestes pàgines per recordar-vos que el Mas d'en Pinc és obert des de fa més de cinc anys a tothom que desitgi realitzar cap proposta o xerrar dels temes d'interès comú, que de ben segur tots en traurem profit.

ASSOCIACIÓ NEREO. Centre d'Estudis del Mar

L'homenatge a Josep Carreras i Riera

El propassat dia 3 de juny el poble de Begur va retre un multitudinari homenatge al fotògraf Josep Carreras i Riera amb motiu del seu 75è aniversari. Carreras, personatge molt popular i apreciat a Begur, i amb una destacada trajectòria cívica, ha estat sempre al servei de qualsevol acte de caire cultural o social organitzat al poble.

L'homenatge va tenir tres eixos bàsics, que expressaren en el seu conjunt la voluntat del poble de Begur de fer un reconeixement públic a la figura de Carreras. D'entrada, cal dir que es creà una Comissió Organitzadora de l'Homenatge, la qual tingué cura de sol·licitar a l'Ajuntament de Begur el nomenament de fill predilecte per Josep Carreras. L'acord de la Corporació es prengué per unanimitat en sessió de Ple celebrada el dia 18 d'abril de 1995.

La medalla acreditativa de fill predilecte li fou imposada l'abans es-

mentat dia 3 de juny, jornada d'homenatge en la qual es presentà el llibre *Es Pedrís Llarg* de Begur, que conté el recull de tots els articles publicats per Josep Carreras al llarg del temps, des de la primitiva revista de Begur *Tu y Yo* a *Es Pedrís Llarg*, i també en d'altres revistes, a més de textos presentats en concursos literaris.

El tercer eix de l'homenatge va consistir en una exposició de l'obra fotogràfica de Josep Carreras. Cal fer notar que, tant l'homenatge en el seu conjunt, com l'exposició, marquen una fita important pel que fa al reconeixement de les imatges com a patrimoni històric a conservar.

Protecció i preservació d'un patrimoni, la riquesa del qual, avui per avui se'n escapa. La manca d'informació i divulgació de bona part dels fons fotogràfics existents és la causa del limitat aparell gràfic de moltes exposicions, publicacions o qualsevol altre vehicle de comunicació cultural.

Penso que és lícit emprar el concepte de "descobriment" per definir la nostra presa de contacte amb el fons fotogràfic de Josep Carreras. Ja sé que tothom coneix la trajectòria i la passió d'en Josep per la fotografia, però el que molta gent ignora és la veritable magnitud i transcendència del seu fons, però a partir d'avui mateix tothom podrà copsar el va-

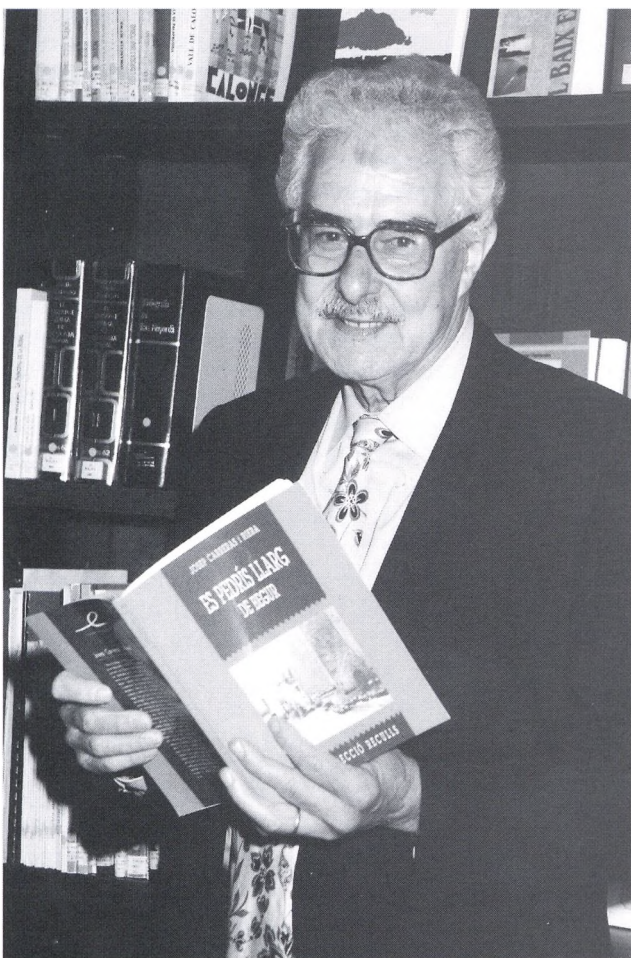

luós patrimoni gràfic creat al llarg de gairebé 50 anys per Josep Carreras.

És així com ens trobem davant d'un personatge on conflueixen dos importants vessants, que en definitiva constitueixen una sola unitat: l'escriptor i el fotògraf. En Josep és, sens dubte, el notari i el testimoni del poble de Begur de les darreres cinc dècades. I són molt escadussers els pobles que poden vanagloriar-se d'haver tingut un notari que ha deixat escrita, i sobretot gràfica, la història quotidiana del seu poble.

En Josep, molt en consonància amb el seu caràcter modest, es va introduir al món de la fotografia gairebé, com ell mateix diu, sense voler i per casualitat, jo diria gairebé de puntetes, inspirat per l'admiració que sentia pel treball d'un fotògraf tan prestigiós com Valentí Fargnoli, que deixà un llegat que mai no agrairan prou les comarques gironines. Però, amb la perspectiva que ens dona el pas del temps, podem afirmar sense exagerar, que el treball de Carreras, en l'àmbit begurenc, ha superat en qualitat i valor històric el realitzat pel seu admirat Fargnoli, i per a Begur se situa per dret propi en el mateix nivell de categoria que Josep Esquirol per l'Escala, Amadeu Mauri per Sant Feliu, Domènec Bosch o Joan Corney per Figueres, o Amis Unal per Girona. I tot plegat sense proposar-s'ho!

Els començaments professionals de Josep Carreras en el camp de la fotografia foren molt difícils; així, al

cantó de l'esforç que representava l'haver de conjuminar l'activitat fotogràfica amb la seva ocupació laboral a la Cooperativa, s'hi afegien les restriccions imposades per la política autèntica del règim que constrenyia la llibertat de compra de material fotogràfic a l'estranger –lògicament molt més modern i avançat– i obligava a consumir uns obsolets productes espanyols.

L'arribada del turisme al final dels anys cinquanta i començament dels seixanta dilatà enormement el camp professional de Josep Carreras.

L'obra fotogràfica de Josep Carreras és impressionant. L'exposició en fou una mostra selectiva, però molt eloqüent. La importància de la fotografia com a document històric és innegable, i representa un instrument insubstituïble per a la recerca històrica. El fons d'imatges de l'Arxiu Municipal de Begur té en l'obra de Josep Carreras el seu patrimoni més preciós i valorat.

A la secció d'història de la Revista de Girona, editada per la Diputació, ja fa un any que es publica una sèrie d'articles sobre col·leccions i fons fotogràfics representatius de les comarques gironines. La finalitat és difondre reculls d'imatges inèdites, explicant la seva gènesi, la manera com s'han recuperat, el seu estat de conservació i quines són les possibilitats que ofereixen quant a la recerca. Des de l'Arxiu Municipal de Begur hem entrat en aquest projecte, i properament enllestirem la redacció d'un treball que haurà de servir per fer conèixer més enllà del municipi de Begur l'obra fotogràfica de Josep Carreras.

Quant al muntatge de l'exposició, cal dir que no fou gens fàcil, atès que l'obra de Josep Carreras està constituïda per milers de negatius. Com és lògic, va resultar ab-

solutament necessari fer una selecció. Seleccionar vol dir, també, excloure. L'exposició estava formada per unes 120 fotografies. És per això que haguérem de fer un dur, i a voltes cruel i desagradable, treball de selecció. Un cop feta la tria, les fotografies s'agruparen seguint un criteri temàtic, que quedà definitivament constituït de la manera següent: costums i tradicions, el futbol, personat-

ges populars, el poble canvia de cara, els primers records, cinema i art, la vida cara al mar, el Begur oficial i turisme i espectacle.

Finalment, apuntem que l'exposició representà un èxit sense precedents. Fou visitada per un importantíssim nombre de persones.

LLUÍS COSTA

Lluís Esteva i Cruañas, fill adoptiu de Begur

El Ple de l'Ajuntament de Begur, reunit en sessió celebrada el propassat dia 28 de març, va acordar nomenar fill adoptiu de Begur a l'antic mestre de la vila i prolífic investigador, Lluís Esteva i Cruañas. La decisió del Ple fou argumentada, segons consta en l'acta municipal, de la manera següent:

"El passat 16 de setembre de 1994, va morir el mestre i investigador senyor Lluís Esteva i Cruañas. Un grup d'ex-alumnes, amb la finalitat que el seu record quedi perpetuat com a perenne orgull de les actuals i venidores generacions de begurencs, ha cregut necessari fer-li un homenatge el proper dia 23 d'abril, amb la col·laboració de la Corporació Municipal, la qual, també considera que concorren en el senyor Esteva els mèrits suficients i les qualitats i circumstàncies singulars per tal de nomenar-lo fill adoptiu del municipi.

Per tot això, i de conformitat amb el que disposa el Reglament Especial

d'Honors i Distincions de l'Ajuntament, es proposa al Ple nomenar el senyor Lluís Esteva i Cruañas, mestre i investigador, com a Fill Adoptiu del municipi de Begur, i concedir-li la medalla de la vila i designar amb el

seu nom la plaça del carrer Ventura Sabater, i col·laborar activament en els actes d'homenatge que se celebraran el dia 23 d'abril de 1995, data en què es procedirà al lliurament dels distintius honorífics atorgats".

La proposta fou aprovada per unanimitat.

Els actes celebrats el dia de Sant Jordi foren molt lluïts i concorreguts. La medalla acreditativa de fill adoptiu fou lliurada a la vídua del senyor Esteva, Elena Massaguer. Seguidament es descobrí una placa a la plaça dedicada al senyor Esteva, i finalment Lluís Puig Ferriol i Lluís Costa glossaren la figura del senyor Esteva com a mestre i com a investigador.

Nota d'agraïment de la família

La família d'en Lluís Esteva i Cruañas vol agrair al poble de Begur els actes d'homenatge que varen tenir lloc en aquesta vila el propassat 23 d'abril. Els antics alumnes que foren els promotors dels actes, l'ajuntament representat per l'alcalde, el senyor Alzina, els que feren els parlaments –el membre del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, senyor Lluís Puig Ferriol, com a antic alumne i l'arxiver de Begur, senyor Lluís Costa– i tots els que varen voler acompanyar-nos ens feren arribar de forma emocionada l'estima que Begur conserva a en Lluís Esteva i Cruañas. Mai no podrem agrair prou al poble de Begur, i molt especialment a la corporació local, el nomenament de fill adoptiu i que hagin decidit donar el nom de Lluís Esteva i Cruañas a la plaça recuperada al centre del poble.

Repetim, a tots, ben sincerament, moltes gràcies.

Joan Mollerusa, rector de Begur

El mes de setembre de l'any passat va haver-hi un canvi important per a Begur, arribava el nou rector de la parròquia. Tothom en sabia alguna cosa i l'interès del poble a saber més d'ell anava creixent fins al diumenge de la primera missa amb mossèn Joan Mollerusa, un rector sorprenent per la seva cordialitat.

No ens n'adonarem i farà aviat un any que està amb nosaltres. Ens agrada saber més de la seva vida i del seu caràcter, per això fem cap a la rectoria a parlar-hi una estona.

Ens obre la porta ell mateix, sempre rialler i acollidor. Volem preguntar-li moltes coses i comencem per fer una mica d'història de la seva vida fins a arribar a Begur.

- Sabem que va néixer a Vilallonga de Ter l'any 1936 i que la seva vocació va néixer ben aviat, però ens agradaria saber com.

- Jo feia d'escolà i sentia una gran admiració pel rector. A partir d'aquí em va néixer una vocació que va madurar al seminari de Girona, on vaig estar-m'hi fins el 23 de maig de 1959 que vaig ser ordenat capellà.

- Un cop ordenat capellà: quina va ser la primera parròquia?

- Em va tocar la parròquia de Sant Pol de Mar, de la qual tinc un record magnífic. Allà vaig ser vicari dos anys. Els quatre següents, els vaig passar a Girona, a l'església del Carme, on vaig ser vicari. Aquells anys van ser per a mi molt edificants, em van permetre entrar en contacte amb la joventut marginada treballant als suburbis. Va ser una gran experiència. Tenia un avantatge aquells anys, a Girona, ja que em permetien viure amb la meva mare. Vivíem a la plaça de l'Oli.

- I després on va anar?

- Em van destinar a Besalú, on vaig ser consiliari comarcal de joventut. M'encarregava de dos o tres poblets més, fins que me'n vaig anar a França a estudiar un any a la Universitat Catòlica de Lille. Eren els anys després del Concili. La dimensió universal de l'Església obria horitzons. Va ser una experiència important. També perquè allà vaig fer amics d'altres parts del món; alguns encara els conservo.

- I quan va venir a Begur per primera vegada?

- Ja quan era seminarista, l'any 1958, vaig venir a fer el casal d'estiu a Palafrugell i estic retratat assegut al Pedris amb un grup de nois un dia que pujarem d'excursió a Begur.

Deu anys després, era el 1968, vaig venir a ajudar mossèn Josep a dir misses en francès els mesos de juliol i agost. Després del casal d'estiu vam anar a fer un campament a Serinyà

amb nois d'aquí. Ens hi acompanyava un seminarista en Joan López.

- Fins a l'any 1980 no va anar a Calella; on va passar aquests onze anys?

- Vaig estar a la parròquia de la Sagrada Família de Figueres. Vaig estar la major part del meu temps bolcat en el jovent. Era consiliari de la catequística.

- Realment van ser uns anys plens d'activitat fins a arribar a la parròquia de Calella, de la qual va ser rector quinze anys, compartint la responsabilitat també durant quatre anys de vicari episcopal del Maresme. Ara, ja després d'uns quants mesos de ser a Begur, què és el que més enyora de Calella?

(Se'm queda mirant, molt quiet i pensatiu, amb la mirada llunyana, com recordant tots els anys passats...)

- Doncs, no sé què dir-te, però amb quinze anys d'estar en una població coneixes molta gent, et fas teus els seus problemes i les seves alegries. Amb quinze anys de compartir la vida amb tanta gent fa que en marxar hi quedi quelcom de tu allà i que tu portis dintre teu no només en record sinó la vida i això no s'esborra fàcilment. A cada poble on un ha estat hi deixa una mica d'un mateix, és part de la teva vida. Espero dir el mateix el dia que marxi de Begur.

- I parlant de Begur, la seva tasca aquí es compagina amb l'atenció a Esclanyà i la parròquia de Regencós. Com ho fa anar tot?

- Els dissabtes al vespre faig la missa a Regencós abans de fer-la a Begur, i a Esclanyà la faig el primer diumenge de cada mes.

- Veiem que durant tota la seva vida ha dedicat el temps majoritàriament al jovent, ja quan era seminarista, fins ara. El primer pas d'obrir els futbolins als joves ha estat molt agraït per part de tots. Quins projectes té d'ara endavant per a la joventut?

- He fet passos d'obertura als joves que han volgut apropar-se a la parròquia i estic al seu servei fins on pugui ajudar-los en els seus projectes.

- L'aproximació al jovent ha estat molt positiva, però els pares, els avis, el poble de Begur en general com l'han rebut?

- Bé, amb amabilitat, però voldria ser no sols el senyor rector que viu a la rectoria sinó un begurenc més que té

la funció de rector, poder ser una persona més del poble, guanyar-me la confiança dels qui van a missa i dels qui no hi van. Tot i que com més siguin els qui vagin a missa molt millor.

Ja és tard, el temps ha passat ràpidament. Mossèn Joan ens deixa unes fotografies de quan era seminarista i va estar a Begur perquè les veiem. Ens acomiadem d'ell. A la paret, un quadre i un ninot amb la samarreta del Barça ens confirma "lo futbolero" que és, com ell mateix ens ha dit.

És l'hora de sortir d'estudi els nens; el carrer és ple de criatures que baixen de l'escola. És el futur poble de Begur, tots ells contents cap a casa, amb els llibres a la mà. Cauen quatre gotes i estenc el paraigua. La mainada no nota l'aigua, riuen i criden, petits i més grans, tots passen davant la rectoria, van a casa seva. Tots coneixen ja el nou mossèn, els ha fet religió a l'escola, o bé l'han vist pel carrer o als futbolins. Tots saben qui és.

Ensopego amb una nena i em cau a terra una foto de les que m'ha donat mossèn Joan.

Ella em diu:

- Qui és aquest senyor?

I jo li contesto:

- No el coneixes? És el mossèn quan era jove.

- Ah! Mossèn Joan. Ja el conec, però ara té els cabells blancs.

- I que et sembla?

- És "guai"!

I se'n va corrent carrer avall.

"Guai, guai"; la paraula ho diu tot.

Amb una petita i moderna paraula, jove, nova, actual, ens ha definit en un moment el caràcter del nostre mossèn. Que per molts anys el tinguem amb nosaltres!

Benvingut mossèn Joan!

MAGDA BARDAGÍ

Te'n recordes? (II)

L'abril de 1939 s'acabà la Guerra Civil espanyola, però continuà la mateixa fam i el mal viure de tothom. Totes les nacions s'enfrontaren a la Segona Guerra Mundial i nosaltres ens quedàrem aïllats i desemparats de la mà de Déu.

Tots els cinemes tenien l'obligació, al final de cada sessió, de projectar uns minuts la figura del Caudillo a la pantalla, amb la música del Cara al Sol i tot el públic havia d'aixecar-se amb el braç i la mà dreta estirats.

Tothom estava espantat, ja que no es veia un futur resplendent, com s'esperava una vegada acabada la maleïda guerra.

Fins que no vàrem poder acollir els turistes que ja abans de la guerra havien començat a descobrir les nostres costes, no millorà una mica la situació. Aquells difícils anys, tothom anava endarrerit de divertir-se i calia recuperar l'alegria per cicatritzar les ferides, i així allunyar els tràgics records i pensaments de la passada guerra.

En una d'aquelles festes majors, actuà la cobla Albert Martí, un de les millors tenores d'aquella època. Quan s'acabà l'última sardana, tornàrem a llogar els músics un dia més. Així successivament s'anà allargant la festa, que durà quatre o cinc dies més, fins que tothom en quedà ben saturat.

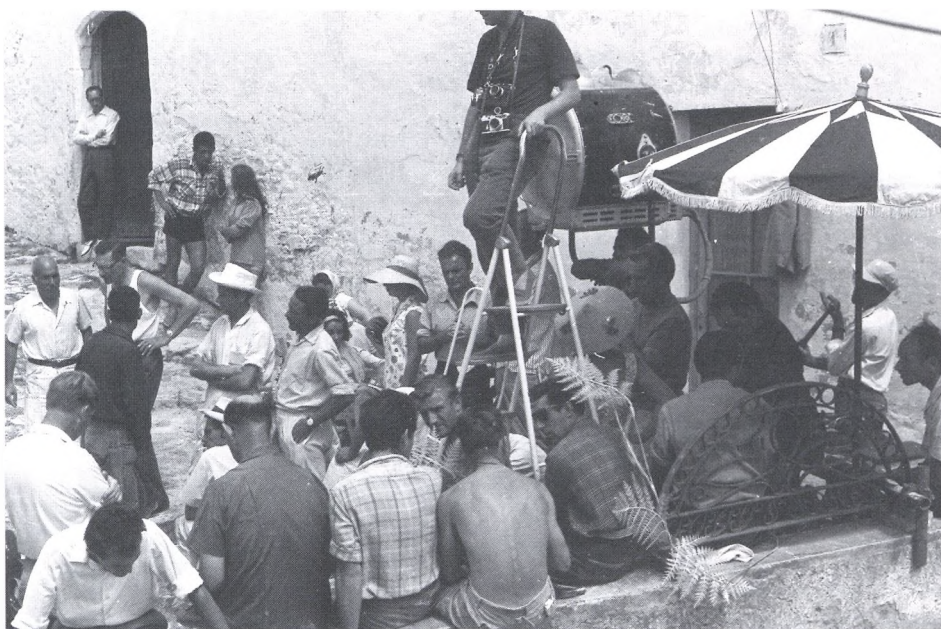
Un dels animadors que més ho va aconseguir fou el senyor Martí "Sora", que es mereix que el recordem sempre més, per aquelles alegres vetllades que ens féu passar durant l'època de la xerinola. Hem de recordar també els millors ballarins vuitcentistes, la Sara de can Ponsatí i la seva parella, en Narcís Cutó. Quan s'acabava la festa, el senyor Martí feia una crida pels altaveus que deia així: "Amb un record a la brigada mòbil, la darrera sardana de la nit". Un grup, encapçalat per en Joaquim Carreras Balmanya (Quimet Matu), l'ajudava a retirar els aparells instal·lats a la plaça de la Vila.

Quan vaig fer el servei militar, entre els anys 1945-47, no recordo la data, m'escriviren explicant-me un fet que també tingué ressonància: una revetlla de Sant Joan, dos joves molt entremaliats volien fer un tro més potent que els simples petards que sonen per la diada. Se'ls va ocórrer fer explotar dos cartutxos de dinamita, avui en diuen, "goma dos", enfront del local de la Policia Municipal, amb tan mala fortuna, que un d'ells quedà ferit amb cremades al cos i amb la corresponent trencadissa de vidres a la Casa de la Vila. Essent molt recent encara la guerra civil i els escamots dels guerrillers maquis per les muntanyes, les autoritats es pensaren que era un atemptat contra l'Ajuntament i el règim franquista. Els dos nois acabaren empre-

sonats, fins que es pogué justificar que es tractava d'una criaturada.

L'any 1947, encara mentre feia el servei militar, una nit madrilenya em tocà guàrdia a la Jefatura del Regiment d'Automòbils, al carrer Alcalà 225. Perquè l'estona em passés més de pressa i per assabentar-me de les notícies, vaig comprar el diari i vaig llegir la desgràcia del naufragi de la família Pella. La mala notícia m'agafà tan de sorpresa que vaig quedar amb el cor tan encongít que no vaig poder contenir-me i em va caure més d'una llàgrima. Els companys s'estranyaren de la meua reacció i em varen preguntar què em passava. Vaig explicar-los que era molt amic de la família i company d'en Perico, el més gran, i també de la mateixa quinta.

El propassat setembre, va morir a Barcelona, als 99 anys, en Nisseto Ribas. Complint les seves últimes voluntats, va ser enterrat a Begur. Era una bona persona, molt estimat per tothom. Com quasi tots els begurencs, era soci del Centre Artístic, on passava les hores de lleure llegint i conversant amb els amics. Vivia amb la seva mare, na Xica Ribas i tenia una botiga on avui té la immobiliària en Lluís Marquès. S'encarregava de repartir la premsa a la població. En aquella època dolenta de Begur, va haver d'emigrar a Barcelona on visqué sempre sol i en diferents pensions. Quan es valgué per ell mateix va venir a passar uns dies de vacances. Després de la guerra civil, i ja en edat avançada, es va casar a Barcelona amb una noia que era mare soltera, procedent de la Bisbal d'Empordà. Decidiren fer el viatge de noces per aquestes terres empordaneses. Agafaren el tren gros a l'estació de França fins a Flaçà i d'allà a Palafrugell amb el carrilet. Quan baixaren del tren petit, ella li digué que havia d'anar a fer un encàrrec dintre la població del Peix Fregit. La infiel esposa desaparegué per no tornar mai més i el pobre Nisseto es tornà a quedar sol i desemparat. Més tard, les males llengües digueren que la

El rodatge de la pel·lícula "De repente el último verano" va representar un gran esdeveniment per a Begur (Foto AIAB. Fons Josep Carreras).

dona s'havia casat solament per poder donar el cognom al seu fill del primer i desconegut home. Avui, de fets com aquest, en passen cada dia, però en aquella època, fou una gran notícia i se'n parlà durant molt de temps. Segons tinc entès, un seu cosí, que l'apreciava molt, últimament el va internar en una casa de vells, on estava molt ben cuidat i atès. Fins fa molt poc, es cartejava amb la Gracieta de l'Estanc, ja que li agradava tenir notícies del seu poble natal. Que en pau descansi.

Un altre fet que també cal explicar és que un senyor d'una casa molt potentada de Begur va anar a fer negocis a terres llevantines i se suposa no li va anar gaire bé. Allà, i no sé per quin motiu, va estafar algunes persones entre comerciants i empresaris. Naturalment fou buscat i perseguit per la Justícia, en aquell temps més seriosa que avui dia. Una nit, fugint, arribà a la seva casa de Begur molt espantat i atordit. Per poder sortir d'aquella difícil situació, els seus familiars anaren a casa de la seva modista perquè de pressa i corrents arreglés un vestit d'una de les seves germanes per vestir de dona el fill esmentat. L'endemà al matí, a primera hora, traspassava la frontera francesa, abillat com una senyoreta normal, i s'escapolia així dels seus perseguidors. Al cap d'un temps, retornava a Begur com si res no hagués passat. Els pares ja havien liquidat i saldat aquells deutes.

A Begur, la burgesia i les famílies benestants, enriquides majoritàriament a les Antilles, començaren a adquirir les primeres cases arran de mar. Un exemple és la casa rosa de Fornells, construïda pel begurenc-america senyor Font, que més tard fou habitada pel famós pintor Gimeno, l'escriptor Josep Pla, la família d'Albert Puig Palau, i avui en són propietaris els Roqué. Que jo recordi, els últims indians que retornaren a Begur als anys 30 o 35 foren en Pere Ferriol, en Paco Font, en Lluís Gifre i en Lluís Comas.

Com a tota la Costa Brava, és evident que a Begur també es practicà el contraband. Eren anys de grans penúries en el subministrament de tota mena de productes, naturalment també el tabac i el cafè. Uns quants pescadors i també d'altres oficis, en aquells temps tan difícils econòmica-

ment, es veieren obligats a fer contraband. Passaren moltes calamitats aquelles nits carregats amb fardells de 50 i 60 kg per aquells mals camins intransitables. Foren molt perseguits i exposaren molt la seva vida. Molts d'ells foren empresonats a Girona. Uns han quedat per explicar-ho i els altres, malauradament, ja han desaparegut.

L'any 1959, la famosa actriu Elizabet Taylor va venir a rodar a Begur la pel·lícula *De repente el último verano*. Tot l'enrenou provocà molta expectació i molta gent va venir a Begur per contemplar la maquíssima Liz. La pel·lícula no va tenir l'èxit que s'esperava, però va donar a conèixer el nostre poble, que és molt important.

El 24 de febrer de 1961 atenent les demandes a causa de la forta immigració, l'Ajuntament es veié amb la necessitat de construir unes noves escoles al carrer Ventura Carreras. La participació de l'oftalmòleg Dr. Arruga a les gestions de condicionament, fa que les escoles portin el seu nom. El dia de la inauguració hi assistiren el batlle Francesc Font, amb tots els consellers, el mossèn Josep Ma. Mir, el governador de Girona i el Dr. Arruga.

Mentre estaven fent les obres de les escoles, tots els nens i nenes del poble, ocuparen provisionalment el local del cafè del Centre, ja en aquell temps en desús.

L'11 d'abril passat, ens deixà per sempre en Marià Frigola i Vilahur, fill gran de l'hereu del llinatge dels Mariano. Com a motiu li deien el "Frenasso". Crec que el causant d'aquest motiu fou l'avi Marquès. En certa ocasió, baixaven tots dos amb un camió carregat de material de construcció per aquella difícil carretera de sa Tuna. De sobte se'ls creuà un obstacle i el noi va haver de fer un "frenasso" molt fort. En Joan que anava mig adormit, anà rebotit per dins la cabina del camió, sense cap conseqüència greu. Des d'aquell fet, en Marquès sempre molta conya, el batejà amb el motiu de "Frenasso".

Als 17 anys, en plena Guerra Civil, el cridaren a files, com tots els de la lleva del biberó. El destinaren al front de l'Ebre i amb la retirada de l'exèrcit republicà passà la frontera, on fou empresonat al camp de concentració d'Argelers. De tornada, treballà quasi sempre al negoci de la família, conduint tota classe de vehicles. Fou molt conegut per tothom sobretot per les confraries de pescadors, ja que en l'època de les teranyines feia el transport del peix a les confraries de la comarca. També a la Sarfa, als transports Rayo de Figueres, de xofer particular a casa dels Triadú de Girona i fins que es va retirar a la Renault de París. Fou una bona persona i un excel·lent conductor i un bon mecànic. Ja jubilat anà a viure a Ossa, ciutat natal de la seva esposa, on morí. Que en pau descansi.

En el proper capítol, continuare parlant dels esdeveniments d'una època ja una mica més pròspera.

MARIÀ FRIGOLA

Els anys 40 i el començament dels 50, la Festa Major era l'única oportunitat d'oci i diversió.

Han passat trenta-quatre anys

Aquí teniu el programa de la Primera Festa d'Homenatge a la Vellesa de Begur. Era el dia 10 de juny de 1962. Enguany celebrarem la trenta-quatrena, trenta-quatre anys que han passat com un girant d'ulls, que diem a Begur. Vaig tenir el goig de formar part del primer Patronat i m'hauria agradat molt continuar però no em corresponia. De totes maneres m'ha fet molt feliç col·laborar-hi i ajudar amb tot el que he pogut. Voldria saber descriure l'ambient que es respirava a Begur amb la preparació d'aquella festa tan esperada. A casa meva, molt particularment, la notícia ens va fer molta il·lusió, perquè la mare que, llavors tenia 76 anys, hi podia participar d'homenatjada, ja que l'edat de dret establerta era, i és, els 75 anys. El pare era tres anys més jove i havia d'esperar.

La mare no sabia el que li passava de contenta que estava i molts dies abans ja feia projectes per celebrar-ho.

Aquest any em toca a mi de participar-hi d'homenatjat i en pensar-ho em sembla impossible que hagin passat 34 anys tan de pressa, i estic molt content de poder-hi anar i aquest dies recordo totes aquelles persones estimades i comprenc la il·lusió que tenien encara que a mi, que encara era força jove, més aviat m'entristia. M'agrada molt que aquesta festa encara es mantingui i felicito tots els components del Patronat per la seva constància. Dels que formaven aquell primer equip, en manca un, l'estimat i entranyable amic Lluís Manera Maiola, a qui dedico un fervorós pensament.

Acte de celebració del I Homenatge a l Velleza

El dia de la festa de 1962 em va pasar un cas que va marcar-me per a la resta de la vida. Quan vàrem ser al casino, els de la "colla" van encomanar-me que llegís la salutació a la gent gran i assistents i vaig acceptar la deferència. La sala del Casino Cultural estava plena a vessar. Vaig començar a llegir el text, que no era pas escrit per mi, era molt ben compost i molt sentimental i emotiu. Al cap d'uns moments, emocionat per les paraules que llegia i la presència que m'escoltava, tan estimada i res-

pectable, em vaig posar molt nerviós, les mans i les cames em tremolaven i vaig acabar com vaig poder, convençut que havia fet un gran ridícul. Des d'aquell dia no he volgut mai més parlar ni llegir res davant un públic de massa gent.

Ara, per acabar, vull fer-vos la confessió d'un secret que he guardat tots aquests anys. Com sabeu, a casa hem obsequiat a cadascun dels homenatjats, cada any, amb una fotografia, doncs bé, aquest gest no és pas fruit de la meua generositat, ans al contrari, potser conté una mica d'egoisme, perquè heu de pensar que aquell dia del primer homenatge quan jo prenia les fotos tenia al costat meu dos "elements" amb aires de professional que feien el mateix. És clar, vaig pensar, aquests em faran la punyeta i llavors se'm va ocórrer la idea del que faria. A la nit següent em vaig posar a treballar per revelar i enllestir les fotos. L'endemà de bon matí vaig passar a les cases dels homenatjats a entregar-los-les, quan van passar els de la competència, no van tenir gaire èxit perquè ja tothom les tenia. Naturalment, a l'any següent vaig haver de fer el mateix, vergonya a perdre, i fins aquest, i els que Déu vulgui, no tenim altre remei que continuar amb la nostra aparent generositat. Hi ho fem amb molt de gust. Us demano que em perdoneu. Per molts anys.

J.C. RIERA

ORDRE DELS ACTES

MATÍ, A DOS QUARTS DE 10

Aplec dels Vells a la Casa de la Vila, amb els seus respectius padrins per tal de dirigir-se al Temple Parroquial, presidits per les Autoritats locals i Membres del Patronat.

A LES 10

Solemne Ofici com a acció de gràcies amb acompanyament d'Orquestra.

A LES 11

Al Centre Casino Cultural, obertura de l'Acte d'Homenatge pel Secretari del Patronat.
Proclamació a càrrec del Representant de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.
Interpretació de la Sardana «L'Empordà» pel Chor Parroquial.
Recitació de la Poesia «El Reialme dels Vells».
Clausura pel President del Patronat.

A DOS QUARTS D'UNA

Aperitiu i obsequi als Vells homenatjats.

A LA UNA

Una selecta Sardana a la Plaça del Generalíssim.

TARDA, A LES 6

Audició de Sardanes a la Plaça.

ELS FESTEIGS SERAN AMENITZATS PER LA COBLA-ORQUESTRA LA MODERNA DE LA BISBAL

—Els Vells que per qualsevol motiu no puguin acudir a l'Homenatge, són pregats de fer-ho enfront al Patronat abans del dia 3 de Juny.
—Serà homenatjat tots els vells de 75 anys en avant i els que arribin a aquesta edat durant l'any en curs.

I Homenatge a la Vellesa de la Vila de BEGUR

organitzat pel Patronat Local
amb la col·laboració del

MAGNIFIC AJUNTAMENT

i del

CASINO CULTURAL

sota el patrocini de la

CAIXA DE PENSIONS
PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

SUCURSAL DE PALAFRUGELL

10 DE JUNY DEL 1962

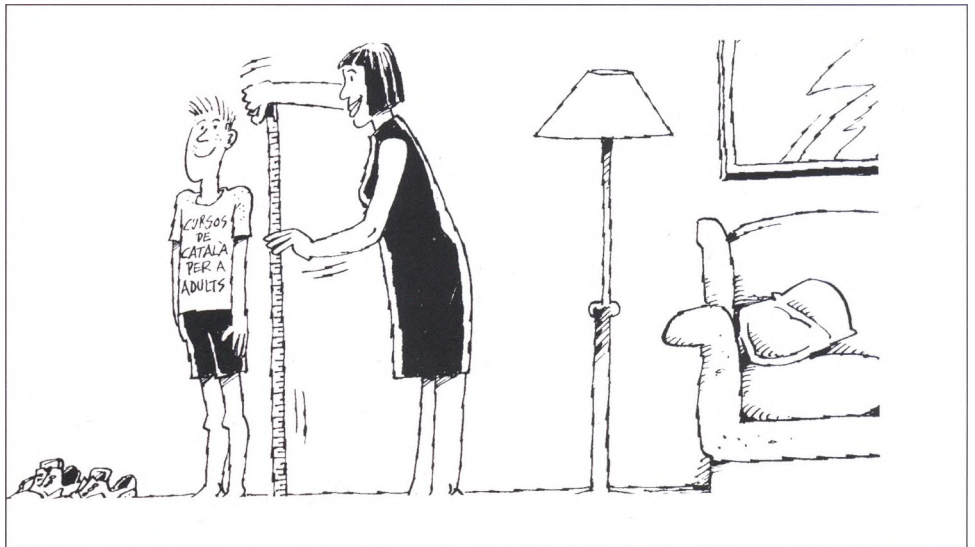
Els cursos de català per a adults

Un cop més, l'Ajuntament de Begur i el Consorci per a la Normalització Lingüística han organitzat un curs de català per a adults, la durada del qual ha estat de 45 hores.

Aquest any el plantejament de les classes ha variat una mica respecte al curs anterior.

Hem introduït un sistema d'aprenentatge de tipus modular. És a dir, en comptes de dividir els cursos en els típics nivell B (coneixements elementals de llengua catalana, tant orals com escrits) i nivell C (coneixements mitjans de llengua catalana, tant orals com escrits), hem fet mòduls de 45 hores cadascun des del nivell S1 fins al nivell S4. Pensem que aquest sistema té un gran avantatge respecte al tradicional: ens permet ajustar més els cursos a les necessitats de l'alumnat i alhora els podem col·locar més bé.

Quan ens plantejem iniciar un curs en una població, primer hem de saber quin nivell hem de fer.

Normalment, aconseguim aquesta informació mitjançant unes proves de col·locació entre tota la gent que hi pugui estar interessada. En el cas concret de Begur, enguany hem fet el mòdul S1, la qual cosa ve a representar la primera meitat de l'antic nivell B. L'alumnat ha quedat satisfet dels resultats obtinguts i això, al cap i a la

fi, és el que més ens complau a nosaltres perquè ens anima a continuar endavant amb la nostra tasca de normalització, la qual no seria possible sense la col·laboració i l'interès dels diversos ajuntaments.

SUSAGNA SABATÉ MAYOL
Professora de català per a adults

La biblioteca: "Era sant Jordi"

Aquest any, i emmarcat dins de la setmana anterior a sant Jordi, es van organitzar unes activitats lúdiques amb vista a apropar el context de la biblioteca al públic i a la vegada fer-nos publicitat. Les activitats eren:

- L'hora del conte, el dia 19 d'abril, amb l'explicació d'un conte atípic i poc conegut que ens dona un altre "La Rosa de Sant Jordi".

- El dia 20 unes senyores de l'Associació Gent Gran, amb la senyora Isabel Marquès al front, ens ajudaren a fer unes boniques flors de paper per donar a la mare (cal dir que l'assistència va ser molt elevada i hem de donar les gràcies a les persones que ens ajudaren).

- El dia 21 ens delectaren diferents persones de Begur amb tot un seguit de lectures poètiques (de pròpia collita uns, i uns altres de lectura de diferents autors que per quelcom els motiven), cal dir que va ser un acte encisador i que esperem poder tornar a repetir. Voldria donar les gràcies a totes aquelles persones, petites o grans, que assistiren, les que ens ajudaren i les que recitaren els poemes o ens els varen deixar per poder-los recitar.

L'Escola d'Adults

L'escola d'adults, un any més, ha portat a terme la seva tasca, som poques però avingudes, ens ho passem bé i aprenem tot compaginat la lletra i l'art de les manualitats.

Aquest any hem tingut la satisfacció de veure reconegut el nostre Benestar Social (Generalitat de Catalunya), organisme del qual depenem com a escola municipal.

Els diplomes reconeixen la nostra tasca feta el curs anterior (93-94) i va ser lliurat en un acte molt emotiu presentat pel popular "home del temps" senyor Tomàs Molina.

Taller de labors

Aquest any, i com a novetat, hem pogut oferir un curs de labors que ha recollit un total d'una trentena d'alumnes (de totes les edats), que han gaudit tot fent uns bonics treballs que hem pogut veure a les dues exposicions que ens han ofert (una per Nadal i l'altra, més recent, del 16 al 25 de maig).

El curs de labors ha tingut de professora la senyora Montse Henarejos i com a col·laboradora, en els treballs de ganxet i puntes de coixí, la senyora Antònia Marquès.

A causa de l'interès demostrat per part de l'alumnat en continuar treballant també l'estiu, s'ha plantejat un nou curs, els mesos de juliol i agost (els dilluns de 5 a 7 de la tarda al Casino Cultural), per petits i grans.

Cal dir que esperem que tothom continui tan entusiasmada en fer boniques labors i les puguem admirar en properes exposicions. Endavant!

Taller de Manualitats Artesanals

Com cada hivern s'ha dut a terme un nou curs de manualitats. Aquest any hi ha hagut la important quantitat de 52 alumnes inscrits, que han treballat sota la direcció de la inestimable professora senyora Marisa.

Cal dir i destacar que dins de l'ampli ventall de treballs que s'han realitzat, hi ha hagut alumnes que han

restaurat mobles vells, petits objectes casolans que tenien en un racó ja oblidat i que un cop treballats ens han emplenat de satisfacció, unes vegades pel treball fet i altres perquè allò era un record que no volíem perdre.

Esperem que en l'exposició de final de curs (del 21 al 28 de juny) tothom hagi pogut valorar el nostre

treball i la joia amb què el portem a terme, tot gaudint i fent companyonia.

Si et mou l'interès per poder participar en propers cursos o senzillament conèixer el seu funcionament, cal trucar al tel. 62 43 05 de 5 a 9 de la tarda, de dilluns a divendres (Rosa Vilà).

HORARI DE MISSES - ESTIU 1995

DISSABTES I VIGILIES (anticipades) - SÀBADO / SAMEDI / SAMSTAG / SATURDAY / SABATO

CAPELLA DE FORNELLS3/4 de 7 de la tarda (18.45 h)
BEGUR (PARRÒQUIA)8 del vespre (20h)
REGENCÓS.....1/4 de 10 del vespre (21.15 h)

DIUMENGES - DOMINGO / DIMANCHE / SONNTAG / SUNDAY / DOMENICA

BEGUR (PARRÒQUIA)2/4 de 9 del matí (8.30 h)
BEGUR (PARRÒQUIA)10 h (missa internacional)
BEGUR (PARRÒQUIA)6 h (18 h)
CAPELLA SA TUNA7 del vespre (19 h)
BEGUR (PARRÒQUIA)8 del vespre (20 h)

DIES FEINERS

BEGUR (PARRÒQUIA)8 del vespre (20 h) excepte DILLUNS9 del matí (9 h)

A ESCLANYÀ se celebra una missa el primer diumenge de cada mes a les 12 h del migdia.

A REGENCÓS, CELEBRACIÓ DE LA PARAULA (sense capellà): El primer dissabte de cada mes.